

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
SESSION DE 1938-1939.	N° 10		ZITTINGSJAAR 1938-1939.
N° 104 (1937-1938) : PROJET DE LOI.	SÉANCE du 14 Novembre 1938	VERGADERING van 14 November 1938	WETSONTWERP : N° 104 (1937-1938).

PROJET DE LOI

tendant à instituer un Fonds National de Garantie de la Réparation des Dégâts houillers.

RAPPORT

FAIT, AU NOM DE LA COMMISSION DES CLASSES MOYENNES ET DES AFFAIRES ECONOMIQUES ⁽¹⁾, PAR M. GRUSELIN.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le nouveau projet de loi ne modifie pas les dispositions légales, actuellement en vigueur, relatives à la réparation des dégâts miniers; il tend à les compléter, en ce sens qu'il apporte une garantie complémentaire et certes nécessaire aux propriétaires exposés à subir un préjudice en raison de l'exploitation minière.

L'article 58 des lois minières coordonnées qui organise la responsabilité des concessionnaires, ne tient pas suffisamment compte du fait que des sociétés exploitantes peuvent, pour l'une ou l'autre raison, être mises dans l'impossibilité de remplir leurs obligations envers les propriétaires lésés.

D'où le projet de loi actuel.

Il organise un Fonds National de Garantie divisé en deux parties : l'un dit Fonds A sera personnel; l'autre dit Fonds B sera commun.

Désormais le propriétaire lésé aura successivement un triple recours : d'abord, ce qui restera la règle, directement contre la société concessionnaire; ensuite, contre le Fonds personnel de cette société; enfin, contre le Fonds commun.

Le nouveau Fonds sera géré par le Ministre qui a les mines dans ses attributions.

Le Ministre sera assisté par un Comité des Domages miniers qui sera créé conformément à l'article 2 du projet.

⁽¹⁾ Composition de la Commission : Président : M. de Kerchove d'Exaerde; MM. Dierkens, Gailly, Goblet, Gris, Gruselin, Lepage, Uytroever, Van Santvoort. — Beckers, Delvaux, Rombauts, Sieben, Van Cauwelaert, van Schuylenbergh, Vindevogel. — Jaspar, Marien. — Derudder, Duysburgh. — Devroe. — Beaufort.

WETSONTWERP

streckende tot het oprichten van een Nationaal Waarborgfonds in zaken van Kolenmijnschade.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DEN MIDDENSTAND EN DE ECONOMISCHE ZAKEN ⁽¹⁾, UITGEBRACHT DOOR DEN HEER GRUSELIN.

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Door het nieuw wetsontwerp, worden de thans in werking zijnde wetsbepalingen betreffende het herstel van de kolenmijnschade geenszins gewijzigd. Het strekt er toe ze te volledigen, dit wil zeggen dat het een aanvullende en noodzakelijke zekerheid verschaft aan de eigenaars die blootgesteld zijn nadeel te ondergaan, wegens de mijnontginning.

Artikel 58 van de samengeordende mijnwetten waarbij de aansprakelijkheid wordt geregeld van de concessiehouders, houdt niet genoegzaam rekening van het feit dat de in bedrijfnemende vennootschappen, om de eene of andere reden, in de onmogelijkheid kunnen gesteld worden om hun verplichtingen jegens de benadeelde eigenaars te vervullen.

Vandaar het tegenwoordig wetsontwerp.

Het brengt een Nationaal Waarborgfonds tot stand, dat tweeledig is : het eene, gezegd Fonds A, is van persoonlijken aard ; het andere, gezegd Fonds B, is gemeenschappelijk.

Voortaan, zal de benadeelde eigenaar achtereenvolgens een drievoudig verhaal kunnen uitoefenen : vooreerst — wat de regel zal blijven — rechtstreeks tegen de concessiehoudende vennootschap ; vervolgens, tegen het persoonlijk Fonds dezer vennootschap ; eindelijk, tegen het gemeenschappelijk Fonds.

Het nieuw Fonds wordt beheerd door den Minister die de mijnen in zijn bevoegdheid heeft ;

De Minister wordt bijgestaan door een Vast Mijnschadecomité opgericht overeenkomstig artikel 2 van het ontwerp.

⁽¹⁾ Samenstelling van de Commissie : Voorzitter : de heer de Kerchove d'Exaerde; de heeren Dierkens, Gailly, Goblet, Gris, Gruselin, Lepage, Uytroever, Van Santvoort. — Beckers, Delvaux, Rombauts, Sieben, Van Cauwelaert, van Schuylenbergh, Vindevogel. — Jaspar, Marien. — Derudder, Duysburgh. — Devroe. — Beaufort.

Des membres de la Commission ont fait des réserves en ce qui concerne la composition du Comité. Ils auraient voulu que ce dernier fût composé non seulement de concessionnaires et de propriétaires de la surface, mais aussi de locataires qui, éventuellement, peuvent subir un préjudice par suite de travaux miniers.

Interpellé à ce sujet, le Ministre compétent a répondu comme suit :

« Dans la plupart des cas, l'influence minière a pour conséquence, en ce qui concerne les locataires d'immeubles, non pas des dommages matériels proprement dits, mais bien des gênes de natures diverses (par exemple : difficulté de faire fonctionner les portes et châssis de fenêtres, obligation de nettoyer plus fréquemment, insuffisance d'eau de citerne, etc.), gênes constituant, dans leur ensemble, un trouble plus ou moins grand dans la jouissance normale de la propriété louée.

« Ce trouble se traduit, très généralement, par une réduction temporaire du taux de location, laquelle est supportée par le propriétaire et est récupérable à charge du concessionnaire responsable, au titre d'indemnité de privation de jouissance dans la mesure où elle est reconnue justifiée par jugement, ou, éventuellement, par accord amiable.

« Les cas où un locataire subit un dommage pouvant être qualifié de réel, affectant, par exemple, son mobilier, sont exceptionnels et il se conçoit aisément que le montant du dommage est, dans ces cas, généralement peu élevé.

« Dans ces conditions, mettre sur le même pied, dans un comité à caractère national, d'une part, les nombreux propriétaires d'immeubles affectés par les dégâts houillers et, d'autre part, quelques locataires dont les biens subissent des dommages relativement légers, apparaît peu indiqué et de nature à provoquer des réactions de la part, par exemple, de propriétaires d'une région minière qui serait représentée, au sein du Comité, par un locataire. »

Quoiqu'il en soit, l'article 2 a été adopté sans modification, par 10 voix contre 5.

L'alimentation du Fonds.

En vertu de l'article 3, le Fonds sera alimenté par les concessionnaires proportionnellement au tonnage extrait.

Le taux par tonne extraite sera uniforme et déterminé par arrêté royal.

La contribution de chacun des redevables ira pour les 9/10 — sauf l'exception prévue à l'article 5 — au Fonds personnel A et pour 1/10 au Fonds commun B.

En ce qui concerne le taux de la contribution, les membres de la Commission ont été unanimes pour

Door sommige leden werd voorbehoud gemaakt over de samenstelling van het Comité. Zij verlangen dat het niet alleen zou bestaan uit concessiehouders en eigenaars van den bovengrond, doch ook uit huurders die, eventueel, een nadeel wegens mijnwerken kunnen ondergaan.

Daaromtrent ondervraagd, heeft de bevoegde Minister het volgende geantwoord :

« In de meeste gevallen, heeft de invloed der mijnwerken, wat de huurders van vaste goederen betreft, geen eigenlijke stoffelijke schade tot gevolg, maar wel ongemakken van allerlei aard (b. v. : moeilijkheden om de deuren en de vensterramen te doen werken, herhaalde noodzakelijkheid van schoonmaak, ongenoegzaam water in de putten, enz., welke bezwaren in hun geheel een min of meer groote stoornis zijn bij het normaal genot van het gehuurde perceel.

« Die stoornis wordt, over 't algemeen, opgelost door een tijdelijke vermindering van den huurprijs, welke vermindering gedragen wordt door den eigenaar en verhaalbaar is ten laste van den aansprakelijken concessiehouder, als vergoeding voor berooving van genot, in de mate dat zij billijk wordt erkend bij vonnis of, eventueel, bij minnelijk akkoord.

« De gevallen waarin een huurder een schade ondergaat, die als wezenlijk kan worden gekwalificeerd, b. v. wat zijn mobiliair betreft, zijn van uitzonderlijken aard en het is begrijpelijk dat het bedrag van de schade, in die gevallen, doorgaans niet zeer hoog is.

« Moest men, in die omstandigheden, in een Comité van Nationalen aard, de talrijke eigenaars van door mijnschade aangedane vaste goederen op denzelfden voet plaatsen als eenige huurders wier goederen betrekkelijk lichte schade ondergingen, dit zou weinig gepast voorkomen en van aard zijn om weerslagen te verwekken, b. v. van de zijde van eigenaars eener mijnstreek, die, in het Comité, door een huurder zouden vertegenwoordigd zijn. »

Wat er ook van zij, werd artikel 2 ongewijzigd goedgekeurd door 10 tegen 5 stemmen.

Het vormen van het Fonds.

Krachtens artikel 3, zal het Fonds worden gevormd door de concessiehouders, naar verhouding van de uitgedolven tonnemaat.

Het bedrag per uitgedolven ton zal eenvormig zijn en bij Koninklijk besluit worden bepaald.

De bijdrage van elk dergenen die daartoe zijn verplicht, zal voor 9/10 — behoudens de bij artikel 5 voorziene uitzondering — gaan naar het persoonlijk Fonds A en, voor 1/10, naar het gemeenschappelijk Fonds B.

Wat het cijfer der bijdrage betreft, waren de leden van de Commissie het eens om te vragen dat

demander qu'il soit déterminé en tenant compte de deux considérations : d'une part, la situation financière de l'industrie charbonnière est loin d'être brillante et, par conséquent, il convient de la ménager et de lui imposer le minimum de charges; d'autre part, la contribution doit être suffisante pour que la loi donne son plein rendement. Il y a là un juste milieu qu'il convient d'observer.

A ce sujet, certains membres de la Commission n'avaient pas tout leur apaisement. Nous avons donc demandé des précisions à Monsieur le Ministre en ce qui concerne le taux de la contribution et voici ce qu'il nous a répondu : « Il semble que les taux minimum et maximum, prévus à l'article 3 pourraient être respectivement de l'ordre de fr. 0.25 et de fr. 0.75.

» En tablant sur une production annuelle de 28,000,000 de tonnes et sur un taux moyen de fr. 0.50 à la tonne, la contribution annuelle de l'ensemble des exploitants au Fonds de garantie s'élèverait, pendant les premières années, à 14,000,000 de francs dont 1,400,000 francs pour le Fonds commun.

» Elle diminuerait par la suite en application des alinéas 2 et 3 de l'article 4 du projet. »

Un membre a demandé si, en vertu du projet, les concessionnaires de la Campine n'allaient pas devoir faire des sacrifices en faveur des mines situées dans le bassin du Sud.

On peut répondre à cette objection que les sacrifices demandés aux concessionnaires qui semblent ne pas devoir recourir à bref délai au Fonds de garantie, seront minimes puisqu'aussi bien l'alinéa 2 de l'article 4 autorise le concessionnaire à demander d'être dispensé de continuer les versements au Fonds A.

Quant à la contribution pour le Fonds B, qui, en tout état de cause, sera exigée des concessionnaires, nous avons déjà signalé qu'elle sera forcément, extrêmement minime.

**

Les autres articles du projet n'ont pas donné lieu à des observations spéciales de la part des membres de la Commission et l'ensemble a été adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,

P. GRUSELIN. B^{on} DE KERCHOVE D'EXAERDE.

Le Président,

het zou worden bepaald, rekening houdende met twee overwegingen : eenzijdig, is de financiële toestand van de steenkolenindustrie verre van schitterend en, het betaamt, dienvolgens, deze niet te overladen en haar slechts een minimum van lasten op te leggen; anderzijds, moet de bijdrage voldoende zijn om aan de wet haar volle uitwerking te laten geven. Er ligt daar een juist midden dat men dient in 't oog te houden.

Te dien opzichte, kregen sommige leden van de Commissie niet hun volle bevrediging. Zij vroegen, derhalve, nadere inlichtingen aan den heer Minister, wat betreft het cijfer van de bijdrage. Hij antwoordde ons hetgeen volgt : « Het schijnt dat de bij artikel 3 voorziene minima- en maxima bedragen respectievelijk op fr. 0.25 en fr. 0.75 zouden kunnen worden bepaald.

» Steunende op een jaarlijksche opbrengst van 28,000,000 ton en op een gemiddeld bedrag van fr. 0.50 per ton, zou de jaarlijksche bijdrage van het geheel der exploitanten, in het Waarborgfonds, gedurende de eerste jaren, 14 miljoen frank bereiken, waarvan 1,400,000 frank voor het Gemeenschappelijk Fonds.

» Naderhand, zou ze verminderen, bij toepassing van de alinea 2 en 3 van artikel 4 van het ontwerp. »

Een lid vroeg of, op grond van het ontwerp, de concessiehouders van de Kempen niet zouden gedwongen worden offers te brengen, ten bate van de in het Zuidelijk bekken gelegen mijnen.

Op dit bezwaar mag worden geantwoord, dat de offers gevraagd aan de concessiehouders die niet, eerlang, tot het Waarborgfonds hun toevlucht zullen hoeven te nemen, gering zullen zijn, dewijl zoowel alinea 2 van artikel 4 den concessiehouder toelaat te vragen om te worden ontslagen voorts te blijven storten in het Fonds A.

Wat de bijdrage aan het Fonds B betreft, welke, alleszins, wordt vereischt van de concessiehouders, hebben wij reeds doen opmerken dat zij, noodgedwongen, uiterst gering zal zijn.

**

De overige artikelen van het wetsontwerp gaven tot geen bijzondere bedenkingen aanleiding, vanwege de leden der Commissie, en het geheel werd eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,

P. GRUSELIN. B^{on} DE KERCHOVE D'EXAERDE.

De Voorzitter,